

Bài Học 8

*16 Tháng 2 – 22 Tháng 2

Đức Chúa Giê-su, Đấng Ban Phát Và Nâng Đỡ

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Hê-bơ-rơ 1:3; Cô-lô-se 1:16, 17; Gióp 42; Ma-thi-ơ 5:45; 6:25-34; 10:28.

Câu Gốc: “Đức Chúa Trời tôi sẽ làm cho đầy đủ mọi sự cần dùng của anh em y theo sự giàu có của Ngài ở nơi vinh hiển trong Đức Chúa Giê-su Christ” (Phi-líp 4:19).

Không có gì trong vũ trụ sẽ làm việc nếu không có Chúa. Ngài tạo nên mọi sự. “Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài” (Giăng 1:3). Đức Chúa Trời cũng là Đấng luôn luôn giữ vũ trụ di chuyển. Điều ngạc nhiên hơn nữa, Đấng tạo nên và làm vũ trụ di chuyển là chính Đấng đã bị đóng đinh cho chúng ta.

“Sứ đồ Phao-lô, được Đức Thánh Linh cảm động, đã viết về Đức Chúa Giê-su, ‘Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất. . . Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài’ (Cô-lô-se 1:16, 17). . . Nói cách khác, bàn tay của Đức Chúa Trời giữ các thế giới trong không trung. Bàn tay đó giữ tất cả mọi vật hiệp với nhau ở vị trí của chúng trong khắp vũ trụ của Đức Chúa Trời. Đó cũng là bàn tay đã bị đóng đinh vào thập tự giá vì chúng ta.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Education*, tr. 132.

Đấng Nâng Đỡ

Xin đọc Hê-bơ-rơ 1:3 và Cô-lô-se 1:16, 17. Đức Chúa Giê-su có phần nào trong việc làm vũ trụ di chuyển?

Ở đây chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su tiếp tục làm vũ trụ di chuyển bằng quyền lực của Ngài. Vũ trụ không thể độc lập. Sự sống của vũ trụ lệ thuộc vào sự tiếp tục dùng theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Điều này không đồng ý với thuyết tự nhiên thần giáo (*deism*). Thuyết tự nhiên thần giáo dạy rằng Đức Chúa Trời tạo nên thế gian để nó tự điều khiển và sau đó bỏ mặc nó làm việc mà không cần thêm hành động nào của Ngài. Kinh Thánh không đồng ý với những lý thuyết như vậy.

Đức Chúa Trời cũng không ở *trong* các tạo vật. Ngài không luôn luôn tạo dựng nó như những lý thuyết của phiếm thần luận (*pantheism*: cho rằng Đức Chúa Trời và vũ trụ là một) hay *panentheism* (nghĩ rằng Đức Chúa Trời sống trong vũ trụ như vũ trụ là thân thể của Ngài) dạy. Đức Chúa Trời không lệ thuộc vào vũ trụ bằng bất cứ cách nào. Ngài riêng biệt khỏi vũ trụ. Ngài sống, và tiếp tục sống, độc lập khỏi vũ trụ. Vũ trụ lệ thuộc vào Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không lệ thuộc vào vũ trụ.

Hãy đọc 1 Cô-rinh-tô 8:6 và Công vụ 17:28. Phao-lô miêu tả mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Giê-su thế nào?

Chúng ta lệ thuộc vào quyền lực của Đức Chúa Trời để tiếp tục sống, từng giây từng phút, ngày qua ngày. Đó là vì tình yêu thương của Ngài mà chúng ta tiếp tục sống. Và chúng ta cũng có thể hành động và có những mối tương giao vì tình yêu thương của Ngài. Điều này đúng một cách thật đặc biệt đối với những người đã dâng mình để hầu việc Ngài. Như Phao-lô đã miêu tả, họ ở “trong Đấng Christ” (2 Cô-rinh-tô 5:17; Ê-phê-sô 2:10; hãy lưu ý ông nói về sự dựng nên trong những câu này). Điều đó cũng đúng vì ngay cả với những người từ chối chấp nhận sự cứu rỗi vẫn lệ thuộc vào quyền lực của Đức Chúa Trời cho sự sống của họ. Tiên tri Đa-ni-ên nói rất rõ điều này cho vua Bên-sát-xa, “Vua không thờ phượng Đức Chúa Trời là Đấng cầm trong tay Ngài hơi thở và hết thảy các đường lối của vua” (Đa-ni-ên 5:23).

Với tất cả các ý tưởng đó, chúng ta hiểu thế nào về ý muốn tự do và sự tự do lựa chọn là có thật? Tại sao các phần này của đời sống chúng ta thì rất quan trọng cho tất cả những gì chúng ta tin?

Đấng Ban Phát Nhân Từ

Sáng thế Ký 1:29, 30 cho thấy khi Đức Chúa Trời mới tạo nên các vật sống, Ngài ban thức ăn cho chúng. Rau, trái cây, và các thứ hột là thức ăn được lựa chọn cho cả người và thú vật. Không có gì đề cập đến việc thú vật này giết thú vật kia để ăn thịt. Đấng Ban phát nhân từ đã tạo nên đầy đủ thực phẩm cho mọi sinh vật để ăn mà không cần phải tranh dành.

Thật là khác biệt với thuyết tiến hóa. Thuyết này dạy rằng đời sống nhân loại tiếp tục vì họ cần phải tranh đấu cho thức ăn và sự sống còn. Nhưng những chương đầu của sách Sáng thế Ký không nói gì về điều này. Thay vào đó, các chương này cho thấy một thế giới giống như thiên đàng ngay từ lúc ban đầu. Đó là lý do tại sao khi Chúa tạo nên trái đất xong, Kinh Thánh nói, “Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu (Sáng thế Ký 1:31).

Hãy đọc Sáng thế Ký 2:8, 9. Những câu này cho thấy gì về sự chú ý đặc biệt của Đức Chúa Trời trong việc chăm sóc A-đam và Ê-va?

Chúng ta đã thấy Đức Chúa Trời ban thức ăn cho tất cả các sinh vật của Ngài, trong đó có nhân loại. Bây giờ Đức Chúa Trời đi thêm một bước nữa trong việc chăm sóc đầy yêu thương của Ngài. Ngài tạo một khu Vườn đặc biệt cho A-đam và Ê-va, với những cây đẹp để có trái ngon ngọt (Sáng thế Ký 2:9). Khu vườn, với nét đẹp đẽ và trái cây thơm ngon, là một thí dụ về tình yêu thương vĩ đại và ân điển. Đó là một món quà ân điển vì A-đam và Ê-va đã không làm gì để xứng đáng với món quà như vậy. Quà đó được ban cho mà họ không phải trả đồng nào.

Như đã được nói đến trong bài học trước, chúng ta đã đi quá xa sự Sáng tạo nguyên thủy. Thế giới của chúng ta đã bị hư hại quá nhiều. Không có gì trên trái đất đã được bảo vệ. Nhưng, ngay cả ở giữa sự hư hoại, chúng ta vẫn còn thấy bằng chứng về tình yêu thương của Đức Chúa Trời.

“Thiên nhiên là một quyền lực. Nhưng Đức Chúa Trời của thiên nhiên có quyền hành vô hạn. Công việc Ngài bày tỏ bản tính của Ngài. Những người phán đoán Đức Chúa Trời từ công việc của tay Ngài sẽ thấy rõ ràng sự hiện diện của Ngài trong tất cả mọi sự.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Signs of the Times*, 13 Tháng 3, 1884. Hãy nhìn vào thiên nhiên; bằng những cách nào chúng ta thấy “sự hiện diện của Ngài trong mọi sự”?

Sự Độc Ác Của Thiên Nhiên

Lẽ dĩ nhiên, một trong những câu hỏi vĩ đại làm tất cả các tín hữu ngạc nhiên là câu hỏi về sự xấu xa. Không phải chỉ có sự xấu xa của con người nhưng điều gọi là “sự độc ác của thiên nhiên.” “Sự độc ác thiên nhiên” nghĩa là những điều xấu xảy ra trong thiên nhiên (lụt lội, bão tố, hạn hán, động đất, v.v.). Các tai họa này gây ra rất nhiều sự đau đớn và sầu khổ, không phải chỉ cho loài người nhưng cũng cho thú vật nữa.

Làm thế nào chúng ta hiểu những biến cố gọi là “sự độc ác thiên nhiên”? Nếu Đức Chúa Trời kiểm soát trong việc Sáng tạo, tại sao những điều đó xảy ra?

Một trong những sách đầu của Kinh Thánh là sách Gióp. Trong sách này, các câu hỏi đó trở nên sự thật đau đớn cho Gióp (xin đọc bài học 4).

Hãy đọc Gióp 42. Chương này trả lời câu gì cho chúng ta? Có những câu hỏi nào không được trả lời?

Bất cứ ai đọc sách Gióp cũng thấy có nhiều câu hỏi hơn là câu trả lời. Sách đó cho thấy những lẽ thật quan trọng về cuộc thiện ác đấu tranh (đọc Khải huyền 12:12). Những lẽ thật này giúp chúng ta hiểu điều ác có thể xảy ra. Cuộc thiện ác đấu tranh không giải nghĩa mỗi trường hợp tội ác. Để giải nghĩa tội ác tức là biện hộ cho tội ác. *Và chúng ta không bao giờ có thể làm như vậy.* Cuộc thiện ác đấu tranh có thể cho thấy những nan đề lớn phía sau tội ác. Và mỗi câu chuyện kể cho chúng ta một chút ít, nếu có, về mỗi thí dụ của tội ác.

Gióp không hiểu việc gì xảy ra cho mình. Và chúng ta không hiểu khi chúng ta phải đối diện với những sự mất mát lớn lao. Đức Chúa Trời nói với Gióp, nhưng Ngài không trả lời những câu hỏi của Gióp. Ngài không giải nghĩa nguyên nhân của việc xảy ra. Ngài chỉ nhắc nhở Gióp rằng có những điều ông không thể hiểu và ông chỉ cần tin cậy nơi Đức Chúa Trời, đó là điều Gióp đã làm. Kinh nghiệm của chúng ta nhiều khi cũng giống như vậy. Chúng ta có thể không nhận được câu trả lời cho những câu hỏi của mình. Nhưng câu chuyện của Gióp cho chúng ta hiểu biết hơn về bản chất của tội ác. Và chuyện đó cho chúng ta thấy Chúa biết những sự đấu tranh chúng ta phải đương đầu.

Hãy trở lại phần nhập đề của ngày Sa-bát và đọc lời của Ellen G. White. Biết rằng chính Đức Chúa Trời cũng chịu đau khổ rất nhiều vì tội ác giúp chúng ta hiểu hơn câu hỏi về tội ác thế nào?

Quản Trị Loài Thọ Tạo Bị Hư Hoại

Hãy đọc Ma-thi-ơ 5:45 và Thi thiên 65:9, 10. Đức Chúa Trời hành động thế nào trong sự Tạo thế để kiểm soát trên các sinh vật mà Ngài đã tạo nên? Điều này nói gì với chúng ta về sự quan tâm của Đức Chúa Trời đối với thế giới Ngài tạo nên?

Chúng ta biết về nắng và mưa. Và các khoa học gia đã giải nghĩa mỗi thứ hành động ra sao. Nhưng có nhiều điều về việc này hơn là khoa học có thể nói tới. Phía sau hậu trường, Đức Chúa Trời bận rộn chăm sóc nhu cầu của các sinh vật Ngài. Chúng ta có thể không hiểu đường lối của Ngài, nhưng chúng ta biết Ngài đang điều khiển. Thí dụ, một nhạc sĩ có thể chơi một nhạc cụ rất hay đến nỗi người chú ý đến âm nhạc hơn là người nhạc sĩ. Cũng cách đó, Đức Chúa Trời hoạch định sự Sáng tạo đến nỗi chúng ta thường thấy chương trình và thần phục sự Sáng tạo. Chúng ta có thể không ý thức rằng Đức Chúa Trời hoạch định các kế hoạch đến nỗi mọi vật làm việc hòa hợp với nhau vì sự ích lợi cho những người yêu mến Ngài (Rô-ma 8:28).

Có những biến cố nào gần giống nhau xảy ra trong Sáng thế Ký 8:1; Xuất Ê-díp-tô Ký 10:13; và Dân số Ký 11:31?

Gió là một biến cố thông thường. Chúng ta hiểu việc gì làm cho có gió. Nhưng trong những câu này, gió thì khác. Chúng ta có thể gọi chúng là “gió do Đức Chúa Trời gây ra.” Chúng xảy ra vào những thời gian và địa điểm nhất định và gây ra những điều đặc biệt. Chúng có vẻ xảy ra “tự nhiên,” nhưng có một Đức Chúa Trời mắt thường không thấy đang làm việc để đạt các mục đích theo ý muốn Ngài. Ngài dùng “các dụng cụ” mà Ngài đã tạo nên cho mục đích của Ngài.

Trong 2 Các Vua 20:9-11, chúng ta đọc về một trong những phép lạ khác thường của toàn quyển Kinh Thánh. Sự liên quan giữa mặt trời, trái đất, và chiều dài của ngày không bao giờ thay đổi trong kinh nghiệm của loài người. Hãy tưởng tượng các khoa học gia ngày nay sẽ ngạc nhiên thế nào nếu mặt trời thay đổi vị trí trong thời đại chúng ta. Nhưng, chúng ta phải hỏi, “Há có điều chi Đức Giê-hô-va làm không được chẳng?” (Sáng thế Ký 18:14). Phép lạ này và những phép lạ khác nói với chúng ta rằng có nhiều điều về sự sáng tạo và những hành động của Đức Chúa Trời mà chúng ta không thể hiểu nổi. Đó là tại sao điều rất quan trọng là cá nhân chúng ta biết Đức Chúa Trời và tình yêu thương của Ngài. Bằng cách đó, chúng ta học để tin cậy Ngài, mặc dù có nhiều điều chúng ta không hiểu.

Đấng Ban Phát Cho Loài Thọ Tạo Bị Hư Hại

A-đam và Ê-va đã phạm tội và không được vào khu Vườn nữa. Nhưng Đức Chúa Trời vẫn còn quan tâm đến nhu cầu vật chất của họ (Sáng thế Ký 3:21). Tội lỗi đã đem lại một nhu cầu mới, đó là nhu cầu cần áo mặc. A-đam và Ê-va cố gắng làm áo cho mình, nhưng lá vả thì không thỏa đáp được. Họ cần một vật liệu tốt hơn, vì thế Đức Chúa Trời đã cho họ da thú. (Chúng ta sẽ nghiên cứu thêm về ý nghĩa của da trong một bài học khác.) Đức Chúa Trời quan tâm đến các nhu cầu của A-đam và Ê-va, ngay cả khi họ đã sa vào tội lỗi. Đây là một thí dụ khác là chúng ta nhận được ân điển của Đức Chúa Trời, mặc dù chúng ta không xứng đáng.

Có sự điệp quan trọng nào Đức Chúa Giê-su ban cho chúng ta trong Ma-thi-ơ 6:25-34? Chúng ta hiểu điều này thế nào khi đối diện với những nan đề là một phần trong đời sống của nhiều người?

Đây là những lời đầy an ủi. Và chúng ta cần hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn nắm chắc các lời đó, đặc biệt là trong những lúc bị đau khổ, mất mát và có nhu cầu lớn. Đức Chúa Giê-su đã chết cho *chúng ta*, không phải cho bông hoa hay chim cá. Chúng ta có thể chắc chắn về tình yêu thương của Ngài đối với chúng ta, dù có việc gì xảy ra. Nhưng, như tất cả chúng ta đều biết, các biến cố có thể nhiều khi rất kinh ngạc. Chúng ta thấy nạn đói, lũ lụt, bệnh tật, và chết chóc xảy ra chung quanh mình. Và Cơ Đốc nhân không được bảo vệ khỏi những biến cố kinh khủng này.

Đức Chúa Trời không hứa cho dân sự Ngài một đời sống thoải mái, không đau khổ. Nhưng Ngài hứa cung cấp cho các nhu cầu của chúng ta và giúp chúng ta mạnh hơn để đương đầu với những sự thử thách. Chúng ta đừng quên rằng cuộc chiến ác đấu tranh có thật và chúng ta đang ở trong một thế giới tội lỗi.

Ma-thi-ơ 10:28, đọc cùng với các câu trong bài học hôm nay, giúp chúng ta thế nào để đối phó hữu hiệu hơn với những lúc khó khăn mà chúng ta thường gặp?

Thứ Sáu *22 Tháng 2

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Các khoa học gia nghĩ rằng họ có thể hiểu sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, những điều Ngài đã làm hay có thể làm. Hầu hết họ tin rằng Đức Chúa Trời bị giới hạn bởi luật pháp của chính Ngài. Họ từ chối chấp nhận Ngài thật sự là Đức Chúa Trời. Họ muốn giải nghĩa mọi sự, ngay cả việc Đức Thánh Linh làm việc trong lòng người. Và họ không tôn trọng danh Ngài hoặc kính sợ quyền năng của Ngài. Họ không tin rằng Đức Chúa Trời có thật và không hiểu luật pháp Ngài hay quyền năng vô hạn của Ngài để thực hiện ý muốn Ngài qua các luật đó. Các chữ “luật thiên nhiên” được dùng để miêu tả những gì loài người có thể khám phá về các luật lệ điều khiển thế giới vật chất. Nhưng kiến thức của họ giới hạn biết bao, và lãnh vực Đấng Tạo Hóa có thể làm việc với luật pháp Ngài thì lớn biết chừng nào! Nhưng loài người thì quá giới hạn để hiểu những điều đó!” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarch and Prophets*, tr. 114.

(Xin cũng đọc, Ellen G. White, “Laws of Nature,” tr. 259-261, trong *Testimonies for the Church*, quyển 8.)

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy đọc kỹ câu của Ellen G. White trên đây. Bà nói gì vậy? Bằng những cách nào chúng ta thấy nhiều khoa học gia ngày nay làm đúng những điều bà nói?
- 2 Khoa học mới ngày nay giỏi hơn là trong quá khứ khi giải nghĩa tại sao một số hiện tượng xảy ra hay tại sao chúng không xảy ra. Nan đề thì không phải với “luật thiên nhiên” nhưng với ý tưởng rằng những luật này có thể tự làm việc được mà không cần các hành động của Đức Chúa Trời ở đằng sau chúng. Có điều gì sai với sự suy nghĩ này? Tại sao điều đó không có ý nghĩa gì cả? (Bạn hãy tự hỏi, Những luật này từ đâu tới?) Tại sao ý tưởng đó chống lại rất mạnh sự dạy dỗ căn bản nhất của Kinh Thánh?
- 3 Hình ảnh các loài thọ tạo giống như những nhạc cụ cho thấy hình ảnh đó đúng thế nào về mối tương giao của Đức Chúa Trời đối với các loài thọ tạo hơn là hình ảnh các tạo vật như là máy móc.
- 4 Có những thí dụ nào khác bạn thấy trong Kinh Thánh nói về Đức Chúa Trời tạo ra những biến cố vĩ đại mà chúng ta gọi là “quyền lực của thiên nhiên”? Thí dụ, 1 Các Vua 19:11, 12.